
Ach, ti kritici

Ach, ti kritici

LIDOVÉ NOVINY

7.2.2012 Lidové noviny Strana 18 Akademie, autor: Radka Kvačková
ŠKOLA Radky Kvačkové

Rozhovor s novým předsedou Rady vysokých škol Jakubem Fischerem, který jsme přinesli v minulém čísle, mne tak trochu překvapil. Jeden z hlavních kritiků připravovaných zákonů o vysokých školách měl sice připraveny všeobecné odpovědi ve stylu „nám se nelíbí způsob komunikace ministerstva školství“, ale když došlo na konkrétní otázky, ukázalo se, že kritizované návrhy vlastně nezná. Například na školním mu vadí, že je, jak říká, školy dostanou, až když student absolvuje, tedy se zpožděním. V návrhu je přitom jasně řečeno, že školy dostanou peníze ihned, ať už od studentů, nebo od bank, kde si student může na školné půjčit.

S kritiky čehokoli to bývá většinou stejné: křičí, ale když mají mluvit konkrétně, s překvapením zjistíte, že z výhrad nakonec moc nezbylo. Ostatně předseda Rady vysokých škol připouští, že to, co zaznívá jako protest proti reformě vysokoškolského vzdělávání, není názorem všech akademiků. A roztomile k tomu dodává, že i v radě „je řada myslících lidí“.

Firma Scio má před ministerstvem školství určitý náskok. Žáky testuje už léta, aspoň ty, kteří si to zaplatí, a tak má jakýs takýs přehled, co umějí, v čem se zlepšují a v čem naopak zhoršují. Porovnání mezi lety 2005 a 2011 podle jejích analýz ukázalo, že dolů jde zejména matematika včetně obyčejných počtů a také čeština. Naopak v angličtině se žáci zlepšují.

Co je ale důležité: díky tomu, že Scio dává dětem vyplnit i speciální dotazníky, vyšlo najevo, že víc než třem čtvrtinám žáků se ve škole líbí. To je ovšem mimořádně důležité zjištění. Možná důležitější než výsledky testů z matematiky či českého jazyka.

TOP 09 se zjevně chce zalíbit demonstrujícím studentům. Předsedkyně školského výboru sněmovny Anna Putnová (TOP 09) jim řekla, že její strana nechce dopustit zasahování do samosprávy vysokých škol a také že „není možné rychle zavést školné“.

Možná by se jí měl někdo zeptat, jak se něco tak necitlivého octlo v programovém prohlášení vlády, jejíž je topka součástí.

Nejen u nás, ale i v Británii mají školy problémy s azbestem. Ten je údajně přítomen dokonce ve třech čtvrtinách britských státních škol. Azbest se v Británii široce používal ve stavebnictví od padesátých do poloviny osmdesátých let. Tamní poslanci mluví o národním skandálu.

Pololetní vysvědčení už je minulostí, ale debata o tom, jestli jsou lepší známky, nebo slovní hodnocení, neutichá. Zřejmě proto se nám do Akademie ozvala jedna učitelka z druhého stupně základní školy. Obává se, jak říká, aby slovní hodnocení někdo nenařídil jako povinnost. „Já učím v jednom roce 270 žáků a některé z těch, které mám jen dvě hodiny týdně, ani neznám jménem,“ argumentovala. „Kdybych měla každému psát litanie o tom, v čem je dobrý a v čem by měl přidat, musela bych se zbláznit.“

Domnívala jsem se, že to s těmi litaniami přehání, ale redakční kolegyně, jejíž syn vysvědčení slovním hodnocením přinesl, tvrdí, že mělo plné čtyři strany. A to kluk chodí teprve do páté třídy. Zajímavé na tom je, že když se ho matka ptala, jestli to celé četl, odbyl otázku s tím, že by tyhle věci neměla přeceňovat.